

راهنمای مشاوران مسیحی
فصل سی و هفتم

**Christian Counselors
Manual**

نویسنده: جی آدامز
مترجم: شاهرخ صفوی

پیشگفتار مترجم

جزوه ای که در دست دارید، ترجمه فصل سی و هفتم "راهنمای مشاوران مسیحی" است. این کتاب کلاً شامل چهار فصل می باشد و انتشار تمام کتاب در این مکان امکان پذیر نیست. به ناچار فصل های این کتاب بصورت جداگانه انتشار یافته اند. دعای من این است که ایمانداران فارسی زبان از طریق این کتاب از جنبه عملی کتاب مقدس بهر مند شوند تا کلیسای فارسی زبان عیسی مسیح نهایت فیض و رحمت خدا را به دست آورد.

شخصی که به مشاور مسیحی رجوع می کند در این کتاب "متقاضی" نامیده شده، و شخص مشاور نیز "مشاور" نامیده شده است.

شاهرخ صفوی

فصل سی و هفتم

مشاوره کسانی که فکر می کنند مرتکب گناهی که ”هرگز آمرزیده نخواهد شد“ شده اند

بعضی مواقع ممکن است مشاور با کسی که فکر می کند گناهی که کلام خدا فرموده ”هرگز آمرزیده نخواهد شد“ را انجام داده، روبرو خواهد شد. با این متقاضیان چکار می توان کرد؟

گناه انجام شده چیست؟

ابتدا مشاور باید برای خود مشخص کند چه گناهی است که غیر قابل آمرزیده شدن می باشد. در این رابطه، این دو آیه راهنمای خوبی می باشند:

مرقس ۳

۲۹: اما هر که به روح القدس کفر گوید، هرگز آمرزیده نخواهد شد، بلکه مجرم به گناهی ابدی است.»

۳۰: این سخن عیسی از آن سبب بود که می گفتند «روح پلید دارد.»

متی ۱۲

۳۱: پس به شما می گویم، هر نوع گناه و کفری که انسان مرتکب شود، آمرزیده می شود، اما کفر به روح آمرزیده نخواهد شد.

۳۲: «اگر میوه نیکو می خواهید، درخت شما باید نیکو باشد، زیرا درخت بد میوه بد خواهد داد. درخت را از میوه اش می توان شناخت.»

در این آیات می بینیم که گناه، نسبت دادن کار روح القدس به شیطان است. کاملاً مشخص است که در متن (۱) گناه بدون نجات گناهی است بر علیه روح القدس؛ (۲) کفر گوئی بر ضد روح خدا است؛ و مهمتر از همه، (۳) شامل نام بردن از روح القدس بعنوان روح ناپاکی است که بوسیله (۴) نسبت دادن کار روح القدس به بَعْلزبول می باشد.

چکار می توان کرد؟

با شناختی که مشاور از این آیات دارد، می تواند با سؤال راجع به گناهی که متقاضی کرده، کار را آغاز کند. وقتی این آیات را برای متقاضی توضیح داد (یا بوسیله سؤالات خواصی که مطرح می کند)، مشاور خواهد توانست معلوم کند برداشت ناقصی که متقاضی (۱) از این گناه دارد چیست.

معمولاً نیز گناه دیگری هست که متقاضی مرتکب آن شده (گناه حقیقی). وقتی متوجه گناهی که در حقیقت مرتکب آن شده (بسیاری فکر می کنند زنا، همجنس بازی، زنا با محارم، و غیره، گناه غیر قابل آمرزش می باشند)، مشاور حال در موقعیتی است که دو کار را انجام دهد. هر دو حیاتی هستند.

ابتدا، می تواند حقیقت مربوط به گناهی که آمرزیده نمی شود را فاش کند: ملایان یهود که دلشان سخت شده بود اعلان کردند که عیسی مسیح معجزه هایش را با قدرت بَعْلَزَبول (شیطان) انجام می دهد (بجای روح القدس)؛ قدرتی است ناپاک، و از این طریق آنچه نیکو بوده را به شیطان نسبت دادند. اما از جایی که متقاضی نمی خواهد چنین کاری را بکند (و با کمک مشاور می خواهد اطمینان بدست آورد که مرتکب این گناه نشده)، کاملاً با آنچه این ملایان کرده بودند فرق دارد. اما مشاور باید توجه کند گناهی که (در حقیقت) متقاضی کرده را نیز به این شکل ناچیز جلوه ندهد. ممکن است این را بگوید: ”من می فهمم چرا فکر کردید مرتکب چنین گناهی شده اید، چون گناهی که کرده اید (گناه حقیقی) جای نگرانی خود را دارد“. وقتی فرق میان گناه غیر قابل آمرزش و گناهی که حقیقتاً مرتکب به آن شده برایش معلوم شد، امید برایش باقی خواهد ماند؛ اما اگر گناه حقیقی دست کم گرفته شود، آنوقت مشاور است که خود را در مقابل خدا نامسئول نشان داده است. به این خاطر، مشاور فوراً باید توجه خود و متقاضی را به جانب گناه انجام شده (حقیقی) متمرکز نماید، اثرات فجیح آن را بر همه کسانی که بگونه ای رابطه با آن دارند را بازگو کند، و متقاضی را مجاب کند توبه کرده و بخواهد زندگی تازه ای را (از خود دور کردن / بخود افزودن) آغاز کند. بجای آنکه موضوع را با صحبت از گناه غیر قابل آمرزش خاتمه دهد، صحبت راجع به گناهی که آمرزیده می شود را به میان می آورد.

اطمینان دادن به متقاضی که گناه کبیره را انجام نداده و آسوده ساختن خیالش در این جا کار درستی نیست. باید مطالب لازم را به این گونه به او بیان کرد:

”من می توانم بفهمم چرا فکر کرده اید گناه کبیره را انجام داده اید، چون احتمال وجود تقصیر، خود می تواند باعث شود ایماندار نسبت به ایمانش شک پیدا کند. امید شما در خدا است، و به همین دلیل نیز نگران شده اید.

فیلیپیان ۲

مشاور

۱۳: زیرا خداست که با عمل نیرومند خود، هم تصمیم و هم قدرت انجام آنچه را که خشنودش می سازد، در شما پدید می آورد.

خدا است که شما را نگران کرده تا شما را به جانب خود هدایت کند. شاید گناه دیگری را مرتکب شده اید، و نجات دهنده ما قادر است شما را از گناهی که کرده اید نجات دهد.“

مانند مسائل دیگری مانند کمبود اطمینان، متقاضی باید تمرکز افکارش بر روی گناهی که مرتکب شده باشد (اطمینان به ایمانش را از این طریق حفظ کند). در غیر این صورت ممکن است شیطان متقاضی را به این فکر بیاورد که مسئله تنها برداشت الهی از کلام است و در خور زحمت توبه کردن نمی باشد. مشاور باید متقاضی را به جانب توبه از گناهی که حقیقتاً مرتکب آن شده، و میوه ای که روح القدس خواهد آورد، هدایت نماید. ممکن است چنین حرفی را بزنند: ”من می دانم

برداشت شما از این آیه مانند من نیست، ولی فرض کنیم حقیقت با من است و بخواهیم میوه روح القدس را در زندگی شما بعمل آوریم. بگذارید روی آن کار کنیم و ببینیم اطمینان شما از ایمانتان بیشتر خواهد شد یا خیر(۲)“.

صحبت بیشتری راجع به این موضوع می توان کرد، اما اساساً طریق رسیدگی به ترس از ارتکاب به گناه کبیره (غیر قابل آمرزش) آسان است. اما بعضی افراد برداشت مشاور را قبول نمی کنند و در نتیجه نمی گذارند گناهی که حقیقتاً مرتکب آن شده اند از مشاور مخفی بماند. در اینصورت، کار مشاور مشکل خواهد شد. تنها کار دیگری که مشاور می تواند انجام دهد این است که در دعا، پافشاری کند تا متقاضی خواست خدا را نادیده نگیرد. او باید تاکید کند که بدون دانستن آنکه چه گناهی حقیقتاً در کار است، نخواهد توانست خواست خدا را در زندگی متقاضی افشا نماید. البته اطمینانی که مشاور از برداشت خود دارد، در این خصوص اهمیت زیادی دارد. دعا و اطمینان مشاور کلید راه شکست سدی است که شیطان علم کرده است.

در خلاصه، علاوه بر این باید تذکر داد که بعضی از متقاضیان وانمود می کنند که نگران این موضوع هستند، در صورتی که آن دور ترین چیزی است که نگرانش می باشند. ترس تصور شده ممکن است مسائل دیگری را استتار کرده باشد و بخاطر ایجاد دیواری میان مشاور و مسئله واقعی بوجود آمده باشد. اگر مشاور به خود اجازه ندهد که وارد بحث الهی و برداشت های مختلف بشود (پس از آنکه برداشت خود را بطور واضح بیان کرد)، اگر خود را در راه کشف گناهی که در زندگی متقاضی هست، قرار دهد، راه صحیحی را دنبال کرده است. تا زمانی که متقاضی ترس از خدا را بخود راه نداده، این کار امکان پذیر نخواهد بود.

فهرست زیر نویس های فصل سی و هفتم

(۱) شکی نیست که برداشت او ناقص بوده، چون اشخاصی که مرتکب چنین گناهی می شوند، مانند فریسیان، دلشان توسط خدا سخت شده و نتیجتاً نه نگران آن هستند که مرتکب این گناه شده اند، و نه می خواهند راه نجات را پیدا کنند.

(۲) اطمینان از نجات نکته حیاتی زندگی مسیحی است. قاعده می باشد و استثنا ندارد. برای کشف، توسعه، و استفاده پر محصول از هدایا، ضرورت دارد. اساس ایجاد الگوهای مسیحی (چه فکر و چه عمل) می باشد. بدون اطمینان از نجات، ممکن است الگوهای مخرب (فکری و عملی) درون نگر، و احساس بر انگیز ایجاد گردند.